

KHÔNG THÁNH GIÁ KHÔNG HẠNH PHÚC

... Nhiều người, rất nhiều người, mỗi khi rơi vào tình trạng bất ổn, âu sầu thường đổ lỗi cho THIÊN CHÚA và đánh mất Đức Tin Công Giáo.

Đó cũng là trường hợp của tôi, xét vì, ngay từ thơ ấu cuộc đời tôi không bao giờ tươi đẹp như cánh hoa. Năm lên 6 tuổi, tôi mất cả Cha lẫn Mẹ. Chỉ có điều may mắn là các Cậu Dì thương yêu chăm sóc tôi như chính con ruột của các ngài.

Rồi đến một ngày tôi được hồng phúc quen biết Valeria một thiếu nữ trong trắng và kiều diễm. Nơi nàng như tỏa ra luồng sáng hòa điệu. Càng tiếp xúc với nàng chúng tôi càng hiểu nhau và quý mến nhau. Chúng tôi có rất nhiều điểm tương đồng. Sau 5 năm nối kết tình thân, chúng tôi quyết định đính hôn. Trong thời gian đính hôn, tình trạng tâm hồn của tôi hoàn toàn biến đổi. Tôi khám phá ra ý nghĩa đích thật của Tình Yêu. Tôi

cũng tìm lại Đức Tin Công Giáo mà tôi luôn muốn bóp nghẹt bên trong tôi.

Gần một năm rưỡi sau đính hôn, chúng tôi nghĩ đến chuyện tiến đến hôn nhân. Chúng tôi cùng nhau dặt nên không biết bao nhiêu mộng đẹp và dự án, trong đó có chuyện làm một chuyến hành hương đi Lộ Đức với tư cách là nhân viên thiện nguyện của tổ chức UNITALSI. Unitalsi là Hiệp Hội Ý chuyên lo việc đưa bệnh nhân và người tàn tật đi hành hương Lộ Đức và các Đền Thánh Quốc Tế.

Thế nhưng, cuộc đời luôn luôn có trăm nghìn cái bất ngờ. Có cái bất ngờ tuyệt đẹp nhưng không thiếu những cái bất ngờ cay đắng và thảm thương. Và tôi đã nhận một trong những cái bất ngờ đau thương nhất. Đó là cái chết đột ngột của Valeria vì hôn thê dấu ái của tôi. Nàng tử nạn trong khi đi xe đạp và bị một chiếc xe hơi húc mạnh vào. Nàng chết ngay tại chỗ. Chết tức tuổi đang độ tuổi xuân không lời trần trối!

Sau cái chết đột ngột của vị hôn thê, tôi từ từ tìm kiếm cho mình một câu giải thích về ý nghĩa cuộc đời. Nhờ tình yêu Valeria còn lại trong tôi, tôi tìm thấy câu trả lời trong Đức Tin Công Giáo. Một trong các câu là:

- Lạy Chúa, con cảm ơn Chúa vì Chúa cho con hiểu rằng không có Thánh Giá thì không ai có thể sống hạnh phúc. Bởi vì, khi chịu đau khổ người ta nhận bài học: "mỗi kinh nghiệm đẹp và xấu của cuộc sống đều luôn luôn có những lý do giúp con người hạnh phúc". Con sung sướng cả khi con có thánh giá và từ thánh giá mà Chúa ban cho con, con xin cảm tạ Chúa.

Sau khi hiểu rõ ý nghĩa Thánh Giá và Đau Khổ tôi quyết định làm một chuyến hành hương Lộ Đức với tư cách nhân viên thiện nguyện như từng hoạch định với Valeria, trước khi nàng qua đời. Tôi đi hành hương Lộ Đức mang theo hành trang là tình yêu và niềm thương nhớ Valeria.

Ngay khi khởi hành chuyến đi, mặc dầu có rất nhiều công tác phải chu toàn, tôi đã cảm nghiệm một bầu khí vui tươi lan tỏa suốt trong cuộc hành trình. Niềm vui an hòa đến từ các bệnh nhân và tàn tật, những người kém may mắn hơn chúng ta rất nhiều. Vậy mà, với một nụ cười bình dị trong sáng, với một lời cầu nguyện đơn sơ, họ biết dâng lời cảm tạ THIÊN CHÚA về tất cả các ơn lành THIÊN CHÚA ban cho họ. Với lòng tin tưởng phó thác và tâm tình khiêm tốn tốt độ, các anh chị em bệnh nhân và tàn tật tự để hoàn toàn cho chúng tôi hướng dẫn họ. Họ cảm động và sung sướng ngay cả đối với những cử chỉ

phục vụ nhỏ nhặt nhất.

Kể từ sau chuyến hành hương Lộ Đức đáng mến đáng yêu ấy, tôi hiểu rằng chúng ta phải từ bỏ cái ích kỷ chỉ nghĩ đến mình và tìm kiếm lợi ích riêng tư. Mỗi người, mỗi tín hữu Công Giáo đều có thánh giá. Và không ai có thể thoát khỏi thánh giá. Trái lại, với niềm tin nơi THIÊN CHÚA, trong mỗi giây phút cuộc đời, chúng ta đều có thể làm một phép lạ, thực hiện một nghĩa cử cao đẹp khi trao hiến cho nhau một tình huynh đệ chân thành.

Chứng từ của ông Fabio tín hữu Công Giáo Ý.

... Đức Chúa GIÊSU phán với các môn đệ rằng: "Chúa CHA đã yêu mến Thầy thế nào, Thầy cũng yêu mến anh em như vậy. Anh em hãy ở lại trong Tình Yêu của Thầy. Nếu anh em giữ các điều răn của Thầy, anh em sẽ ở lại trong Tình Yêu của Thầy, như Thầy đã giữ các điều răn của CHA Thầy và ở lại trong Tình Yêu của CHA Thầy. Đây là điều răn của Thầy: anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em. Không có tình yêu nào cao cả hơn tình yêu của người hy sinh tính mạng vì bạn hữu của mình. Anh em là bạn hữu của Thầy, nếu anh em thực hiện những điều Thầy truyền dạy. Thầy không còn gọi anh em là tôi tớ nữa, vì tôi tớ không biết việc chủ làm. Nhưng Thầy gọi anh em là bạn hữu, vì tất cả những gì Thầy nghe được nơi CHA Thầy, Thầy đã cho anh em biết" (Gioan 15,9-15).

(Gianni Toni, "I volti del treno bianco", Editrice AVE, Seconda ristampa Ottobre 2007, trang 19-21)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt